

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RELATIEF

toneelspel in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2217

EEN AVONDJE UIT

thriller in één bedrijf

door

Anton Klee

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.1810

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN AVONDJE UIT* op te voeren moet de naam van auteur *ANTON KLEE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1990/220/17
ISBN 90-385-0017-3

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Anton Klee
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personages

Frans van Bakeland: de heer van het huis, ± 35 jaar

Wannes: zijn knecht, gebocheld, horrelvoet, groot litteken. Hij grommelt altijd binnensmonds, maar doet alles voor zijn baas.

Dirk Verschuren: een onverwacht bezoeker.

Els: zijn vrouw.

Carolien: de jongere zuster van Dirk. Mooi, lief, charmant, een beetje uitdagend.

Louise: een jonge vrouw.

Plaats der handeling: een afgelegen landhuis.

Tijd: vandaag.

Dekor:

De zitkamer van het landhuis.

L/V een uitgang naar de keuken en kelder.

L/A een gordijn.

M/A een doorgang die leidt naar enerzijds de hal en anderzijds naar de slaapvertrekken.

R/A een altaartje met een paar urnen, voorzien van ramen en een speciale verlichting.

R/V een kleine bar.

Verder is er alleen strikt noodzakelijk een divan, twee zetels, een salontafel en M/V wat houtblokken voorstellende een haardvuur.

En verder nog een lage kist en een hoge kast waarin een persoon kan.

(via een platendraaier of een radio horen we zachte muziek. Frans van Baekeland en Louise dansen dicht bij elkaar. De dans duurt even. Op het salontafeltje staan twee glazen met drank. Als Frans en Louise het tafeltje naderen, stopt van Baekeland de dans, hij neemt de glazen en reikt er één aan Louise. Hij proost. Zij is verliefd. Zij drinken. Vlak nadat zij gedronken heeft grijpt Louise naar haar keel, slaakt een kreet. Van Baekelandt neemt haar rustig het glas uit de handen en zet het terug op het tafeltje. Louise strompelt naar de zetel en valt erin neer, een stuiptrekking en ze is dood. Van Baekeland heeft het tafereeltje kalm en toch met intense spanning gadegeslagen. Nu schiet hij in actie. Hij belt met de tafelbel voor Wannes en gaat de muziek afzetten. Hij wordt ongeduldig en gaat aan de deur roepen: "Wannes!" Hij krijgt geen antwoord en gaat opnieuw bellen. Dan begint hij tegen Louise te praten.)

FRANS: Ja Louise, het leven is mooi, maar kort... Je had je zeker wat anders voorgesteld van je eerste avondje samen met mij en alleen in mijn landhuis. Ik heb nochtans woord gehouden... Ik beloofde je een avond die je niet vlug zou vergeten... *(hij lacht zachtjes)* Toen je "ja" zei, glinsterden je ogen, vol verwachting, vol overgave, jij kleine vlinder... Het was waarschijnlijk niet je eerste weekend bij een man... wel het laatste vrees ik. *(hij roept zonder zich om te keren, ongeduldig en hard)* Wannes!!

WANNES: *(die ongezien vlak achter hem gekomen is)* Meneer.

FRANS: *(keert zich geschrokken om)* Maak alles klaar voor het ritueel.

WANNES: Nu meneer?

FRANS: Onmiddellijk! *(Wannes gaat af en Frans gaat verder tegen Louise)*
 Zal ik voor wat muziek zorgen?... Nee? Maar je houdt toch van muziek?... Pardon, je hield van muziek, je hield van het leven en dan vooral van de vele mannen die je leven vulden. Wat trok je eigenlijk zo aan in mij? Mijn ogen? Je werd gefascineerd door de blik in mijn ogen, zei je... *(lacht)* Jij bent ook niet de eerste, nee hoor, verbeeld je dat maar niet. Ik heb er meer gehad, vrouwen als jij, mooi, zelfzeker, alsof de hele wereld aan hun voeten ligt, bereid om elke man een pretje te gunnen om hem daarna met nog meer plezier te kunnen vernederen, te vertrappelen... vertrappelen onder die mooie, kleine voetjes. *(Hij zit geknield bij haar. Plots springt hij recht, laat haar schoen die hij uitgedaan heeft vallen en gaat weer*

roepen aan de deur.) Wannes!!! Ja, jullie zijn mooi maar duur speelgoed. Daarom wil ik die schoonheid bewaren... voor altijd. Mooie vrouwen mogen niet oud en lelijk worden. (Hij komt bij de urnen op het altaar) Ik heb al een hele collectie, weet je... en allemaal even mooi... geweest. (leest namen af) Sonja... Sue... Brigitte... Linda... (hij neemt een of twee urnen in zijn handen) Louise... Louise... (de deurbel gaat. Van Baekland is in trance en hoort de bel niet. Wannes komt op.)

WANNES: Er wordt gebeld, meneer... Meneer...

FRANS: Wat is er?! Je weet dat ik niet gestoord wil worden!!

WANNES: Excuseer meneer, maar er wordt gebeld.

FRANS: Gebeld?... Wel goed dan, waar wacht je nog op. Doe open.

WANNES: Moeten we niet eerst...

FRANS: Wat?!

WANNES: Uw bezoek, meneer... *(wijst in de richting van Louise)*

FRANS: Bezoek? Oh ja, natuurlijk, Louise. Help me even, Wannes.

WANNES: Zeker, meneer.

(ze nemen het lijk op en dragen het in de richting van de kelder. Opnieuw huisbel.)

FRANS: Nee, wacht, dat gaat te lang duren. We leggen haar voorlopig onder de divan. Zo! We kunnen nog wel wat wachten met het ritueel, Wannes.

WANNES: Kan ik de deur openen, meneer?

FRANS: Ja natuurlijk, waar wacht je nog op? En Wannes, bezoek is ongewenst.

WANNES: Begrepen, meneer.

(beiden af. Eerst komt Carolien op die blijkbaar voor Wannes doorgelopen is. Zij is, evenals de anderen, verkleumd van de kou.)

CAROLIEN: *(spontaan)* Eindelijk, we zijn haast versteven van de kou!

WANNES: Pardon, Juffrouw! *(lastig)*

DIRK: *(beleefd, uitleg gevend)* We hebben pech gehad... met de wagen... iets verder op de autosnelweg...

WANNES: *(ijzig)* En?

ELS: We zagen het licht van dit huis in de verte.

CAROLIEN: Zeg eens, je bent toch niet van plan ons terug in de kou te jagen?

WANNES: Mijn werkgever is niet op vreemd bezoek gesteld.

CAROLIEN: We zullen uw werkgever niet lastig vallen, baas, maar we kunnen toch zeker een ogenblik binnen komen om even te ontdooien.

(ze gaat bij het haardvuur zitten)

WANNES: Juffrouw! Mag ik u verzoeken...

DIRK: We wilden graag alleen maar van uw telefoon gebruik maken om een garage te bellen.

WANNES: We hebben geen telefoon

CAROLIEN: Geen telefoon? Hoe is dat mogelijk!

ELS: En de buren?

WANNES: Wonen hier kilometers vandaan.

CAROLIEN: Oh lieve goeie god!

DIRK: Zou u ons niet tot daar willen brengen. We willen er graag voor betalen.

FRANS: *(die ongezien is opgekomen)* Dat zal jammer genoeg niet kunnen. Mijn wagen is ook defekt.

DIRK: Excuseer me dat wij zo uw woning binnengedrongen zijn. Ik ben Dirk Verschuren, dit is mijn vrouw Els en Carolien, mijn zuster, warmt zich even aan uw haardvuur. Ik had gehoopt...

FRANS: Ik zei dat ook mijn wagen defekt was. *(verwijdert zich haast onbeschoft van Dirk)* U kan natuurlijk te voet gaan.

CAROLIEN: *(boos door deze harteloze manier van doen)* Te voet door deze kou... stel je voor.

FRANS: *(ziet Carolien nu pas in al haar schoonheid nog geaccentueerd door haar verontwaardiging)* Stelt u zich dat inderdaad voor, mevrouw.

CAROLIEN: Juffrouw.

FRANS: Al mijn excuus, "juffrouw".

(wendt zich plots tot Wannes) Wannes, zou je de mantels van onze gasten niet aannemen.

WANNES: Maar meneer...

FRANS: Wannes! *(Wannes grommelt binnensmonds)* *(terwijl Frans de mantel van Carolien aanneemt, spreekt hij tot de anderen)* Wilt u niet even uw mantel uitdoen om wat op verhaal te komen en gaat u alstublieft zitten. *(tot Wannes)* Goed Wannes, ik zorg wel voor de rest. Je kunt gaan. *(Wannes grommelend af)* Neem het hem niet kwalijk, zijn manier om u te ontvangen, bedoel ik. Hij wordt al een dagje ouder. Mag ik mezelf even voorstellen: Frans van Baekeland...